

KUPA BARDAK

Yaklaşık 10 yıl görev yaptığım okulumdan norm fazlası olmam nedeniyle ayrılmak zorunda kalmıştım. Aynı ilçede, daha önceden tanıştığım arkadaşlar ile görev yapacak olsam dahi, kendimi ilk kez memleketinden ayrıлып askere giden köylü çocuğu gibi hissediyordum.

Bu hislerle yeni okulumda göreve başlamıştım. Öğretmen arkadaşlarım ve yeni öğrencilerim çok iyi niyetli olarak okula adapte olmam için çabalasalar da insanın evinden ayrılması hiç kolay bir şey değildi. İçimde bir yerlerde, kendimi yabancı hissetmeme neden olan bir hüznün vardı. Hüznün mesleğe yeni atanan öğretmen heyecanına benzer olan heyecanımla kora kor bir mücadeleye giredursun birden tanıdık bir sima kapıdan göründü. Bu tanıdık sima, eski öğrencim Ebru'dan başkası değildi. Bizim Ebru, artık karşımda hukuk fakültesi birinci sınıf öğrencisi olarak duruyordu.

Sosyal medya vasıtası ile kendisinden haber alıyordum, hukuk fakültesini kazandığını duyduğumda da çok sevinmiştim. Çünkü ortaokuldan itibaren hedefini çizmiş ve bu hedef doğrultusunda hareket etmişti. Ebru'yu görmek bana kendimi çok iyi hissettirmişti. Çünkü eski okulumla ilgili konuşacak birisini bulmuştum. Öğretmen – öğrenciden çok iki eski ahbap gibi sohbet ederken, Ebru bana bir de hediye getirdiğini söyledi, “Galatasaray Armalı Kupa Bardak”.

Ebru ile aramızda geçen ve hayatımda her zaman gururla hatırlayacağım konuşma şu şekilde gerçekleşti:

- Galatasaraylı olduğumu unutmadın demek Ebru?
- Unutur muyum hocam? Sizinle ilgili hiçbir şeyi unutmadım. Ama bu kupayı Galatasaraylı olduğunuz için almadım. Yani Galatasaraylı olduğunuz için de aldım tabi ama asıl amacım başka idi.
- Nasıl yani?
- Hocam, hatırlar mısınız? TEOG çalışırken sizin koçluğunuzda idim.
- Hatırlıyorum tabi, Hatice ile İlknur' da vardı.
- Evet hocam unutmadığınıza sevindim. O zamanlar çevreme hissettirmeden de, ben açıkçası kendime çok inanmıyordum, çalışmak bana zor geliyordu. Biraz da tembeldim belki de. Sizinle bir iddiaya girmiştik, siz bana pazar günü 1000 soru çözersen sana Galatasaray Armalı Kupa Bardak alacağım. Eğer çözemersen, yarıyıl tatilinde her gün 500 soru çözeceksin demiştiniz. Yani beni, hem Galatasaray sevgimi hem de tembelliğimi kullanarak harekete geçirmiştiniz.
- Evet 1000 soru çözmüştün hatta yanlış hatırlamıyorsam 1000 soruyu da geçmiştin.
- Evet hocam doğru hatırlıyorsunuz. O zaman bana bu bardağın aynısından hediye etmiştiniz ve “Avukat hanım, ilk kez bir iddiayı kaybettiğime sevindim” demiştiniz. Bende o zaman kendime söz vermiştim, bir gün Hukuk Fakültesi kazanırsam aynı kupa bardaktan alıp sizi ziyaret edeceğim, diye. Çünkü o zaman iddiayı kazanmış olmanın verdiği özgüvenle mutluyken birde Avukat Hanım demeniz bana adeta inanç aşıladı. Sizin bana inandığınızı anlamıştım. Bu asla basit bir gaza getirme şekli değildi, sanki bu günleri görüyor gibiydiniz ve hiçbir şüpheye yer vermeden bana olan

inancınızı yüzüme vuruyordunuz. O an belki de ilk kez kendime “Başarabilirim” dedim. Çözdüğüm 1000 sorudan hem keyif aldım, hem de o günkü çalışmamın etkisi ile o hafta yapılan deneme sınavında da en yüksek net sayımı tam 8 net artırınca, artık basamakları çıkmaya başladığımı ve çalışırsam başaracağımı anladım. Hocam bana inandığınız için teşekkür ederim. Bazen düşünüyorum siz bizim okula gelmeseydiniz nasıl bir hayatım olurdu diye. Sadece kendime inanmamı sağlamakla da kalmadınız. O zamanlar ailemde bana inanmıyordu, veli ziyareti yaparak onların bana tam destek vermesini sağladınız. Benim için yaptıklarınızı hiç unutmayacağım. Kabul ederseniz bu kupa bardağı size hediye etmek istiyorum. Benim sizi unutmuyor oluşuma vesile olduğu gibi sizin de beni on yıllar geçse hatırlamanızı sağlasın istiyorum.

- Ebru, bir öğretmen olarak bunları duymak çok güzel ama sen bunu kendi çalışmaların karşılığında başardın. Ben sadece sana seni ispatladım ve potansiyelinin farkına varman için işaret fişegi attım. Şayet benim sayemde olsaydı öğrencilerimin hepsinin hukuk fakültesini kazanması gerekirdi.
- Hocam siz bana her şeyden önce değer verdiniz, sorunlarımla ilgilendiniz ve en önemlisi bana inandınız size minnettarım. Ve şunu da fark ediyorum, şu an bile kendime inanmam için çabalıyorsunuz.

Ebru'yu yolcu ettikten sonra anladım ki kendimi yeni okuluma ait hissedemememin nedeni, lise de görev yapmak konusunda ki endişelerimmiş. Ortaokulda hissettiğim yetkinlik hissini, hissedememekmiş. Benim yıllar önce yaptığımı, bugün farkında olmadan Ebru bana yapmıştı. Kendime güvenmemi sağlamıştı. Şimdi içimde tarifsiz bir huzur vardı. Teşekkür ederim Ebru, teşekkür ederim Galatasaray armalı kupa bardak.